

Alkalmaink:

KÁLMÁNHÁZA:

- Minden hónap **1. és 3. vasárnapján 8³⁰** órától istentisztelet

FELSŐSIMA:

- Minden hónap **3. vasárnapján 13⁰⁰** órától istentisztelet

BÁLINTBOKOR:

- Minden hónap **2. vasárnapján 8³⁰** órától istentisztelet

MANDABOKOR:

Havi istentiszteletek Mandabokorban:

1. vasárnap 10:00 úrvacsorás istentisztelet

2. vasárnap 10:00 istentisztelet az ifjúság szolgálatával

3. vasárnap 10:00 Családi IstenTisztelet (CsIT)

4. vasárnap 10:00 laikus Istentisztelet

- Minden héten, pénteken **16³⁰** Kisifi, **18⁰⁰** órától ifjúsági óra

- **Kéthetente hétfőn 10⁰⁰** Baba- mama alkalom

2017. július 17- 21. Mandabokori Napközis tábor

Élérhetőség:

Tel: 06-20-824-93-08 (Zsarnai Krisztián)

Email: mandabokor2013@gmail.com

Honlap: <https://mandabokor.lutheran.hu>

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: **0035**

Evangélikus Nagytemplomért Alapítvány: **18801703-1-15**

Segítség Háza a tirpák utódokért Alapítvány: **18151053-1-15**

(Gyülekezetünkben szervezett táborokat, programokat támogató alapítvány)

m
a
n
d
a
b
o
k
o
r
.
l
u
t
h
e
r
a
n
.
h
u

Örömhír Hírlevél

2017. április 16.

II. évfolyam 1. szám

„Abban nyilvánult meg Isten irántunk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk Óáltala.” János 1. levele 4,9

Hangsúlyeltolódás...

Az elmúlt években, évtizedekben egyre inkább tapasztaljuk, hogy az ünnepeink hangsúlyeltolódás áldozataivá váltak. A lényeges lett lényegtelen, a lényegtelen lett lényeges. A külsőséges dolgokat helyeztük előtérbe, ami pedig igazán fontos, a háttérbe. Karácsony ünnepe az általános vélekedés szerint a szeretet és az ajándékozás ünnepe, de kevesen tudják és gondolják, hogy ez az egyházi ünnep nem a mi szeretetünkről és nem a mi ajándékozásainkról szól elsősorban, hanem arról, hogy Valaki bennünket szeretett és mi lehetünk Valaki által megajándékozottak. Vajon hányan gondolnak szenteste arra, hogy a karácsony ünnepe Isten irántunk érzett szeretetének az ünnepe, és Jézus Krisztus földre jöttében mi lettünk megajándékozottak?! Isten elkészítette számunkra a legnagyobb ajándékot, a megváltás ajándékát, s az „ajándékdobozában” a bűnbocsánat és az üdvösség ajándéka lett átadva Jézusban. Kérdés az, kell-e az az Ajándék, amit Ő kínál, ami, – helyesebben – AKI miatt mi ünnepelhetünk? De jó lenne, ha helyére kerülnének a dolgok az ünnepeinkben, és ami eddig lényegtelen volt, az lenne igazán lényeges! Ha megtapasztalnánk, hogy Valaki előbb szeretett minket (I Jn 4,19), és Valaki (már) megajándékozott bennünket (Tit 2,11), hogy az ünnep legyen valóban ÜNNEP!

Zsarnai Krisztián

„Szenvedése után sok bizonyítékkal meg is mutatta ezeknek, hogy ő él...” ApCsel 1,3

A feltámadás szónak az Újszövetségben három jelentése van:

Jelenti először Krisztus testben való feltámadását a kereszthalála utáni harmadik napon. Jézus nagypénteken valóságosan meghalt, erről a római halottkém meggyőződött, csak így adta ki Pilátus a holttestet Józsefnek, hogy eltemesse. Vasárnap pedig – és utána még egy ideig – már többen találkoztak vele, egyszerre ötszáz ember is kész volt ezt tanúsítani (1Kor 15,6). Ezt ő előre megmondta, csak nem hitték el tanítványai sem. Most feltámadásának bizonyítéka maga a Feltámadott lett. Ő úr a halál felett is. Isten ezzel mutatta meg, hogy elfogadta Fiának helyettes áldozatát.

A feltámadás másik jelentés az, amikor egy ember a lelki halálból életre kel, vagyis hitetlenből hívővé lesz. Jézus mondta: „**amikor a halottak hallják az Isten Fiának a hangját, és akik meghallották, élni fognak.**” (Jn 5,25) Pál pedig ezt írja Efézusba: „**Titeket is életre keltett, akik halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt**” (Ef 2,1). Amilyen érzéketlen, tehetetlen egy halott, lelkileg olyan érzéketlen és tehetetlen egy Isten nélkül létező ember. Amikor hitre jut: Kezdi érteni az igét, tud imádkozni, engedelmeskedik Istennek, szeret másokat...

A feltámadás harmadik jelentése az, amikor Jézus Krisztus másodszor eljön erre a földre és feltámasztja a halottakat. „**Akik a jót tették, az életre támadnak fel; akik pedig a rosszat cselekedték, az ítéletre támadnak fel.**” (Jn 5, 29) A benne hívők az ő dicsőséges testéhez hasonló létformában élnek örökké, akik őt elvetették, nélküle fognak létezni.

Krisztus húsvéti feltámadása nélkül e másik kettő sem lenne lehetséges. Keresztény hitünk nélkülözhetetlen alapja tehát ez a bizonyosság: **Krisztus „halálra adatott bűneinkért, és feltámasztatott megigazulásunkért”** (Róm 4, 25). Ő él és uralkodik ma és mindörökké. Boldog, aki ezt teljes bizonyossággal hiszi, és közösségben van az élő Krisztussal.

Cseri Kálmán- A kegyelem harmatja

„De nekem olyan jó Isten közelsége!” (Zsolt 73,28)

Mátyás Viktória vagyok, 18 éves. Gyermekkoromban Dorogon laktunk a szüleimmel és a testvéremmel, ott jártam hittan órákra. Akkoriban még nem igazán törődtem Istennel. Nem sokkal később a szüleim elváltak, anyukámmal és a testvéremmel pedig nagymámhoz költöztünk, aki a Mandabokori Evangélikus Gyülekezetbe járt Istentiszteletre, és itthon minden reggel és este olvasta az igét. Itt Nyíregyházán az Evangélikus Általános Iskola tanulója lettem, ahol minden hétfőn áhítat volt, és hittan órákra is jártunk. Szerettem ide járni, de az sosem érdekelt különösebben, hogy megismerjem Istent. Ifjúsági órákra is jártam, de oda leginkább a közösség és a játékok vonzottak. Így teltek el évek, és nekem még csak eszembe sem jutott, hogy rossz úton járok, vagy, hogy nem elég Isten mellett eléledgelni. A lelki alkalmakon bár fizikailag ott voltam, de fejben és lélekben mindig máshol jártam. Miután elballagtam az általános iskolából, nyáron eljutottam egy biciklitúrára. Ez volt az az alkalom, ami igencsak közel húzott az ifjúsági alkalmakhoz, és ez által kezdtem el nyitni Isten felé is. Egyre inkább kezdtem őt megismerni, odafigyeltem arra, mit mond az ige. Isten megadta, hogy elkezdtem járni egy házi bibliakörbe is, ahol hívő fiatalokkal együtt beszélgethettünk az igéről, és az ige elkezdte formálni a gondolataimat, újra és újra vágytam ezekre az alkalmakra. Megláttam, mennyire távol is vagyok én az Istentől. Elkezdtem felismerni az életemben azokat a bűnöket, amikről az ige szólt, sőt azt láttam, az életem céltalan. A következő évi biciklitúrára már ezt a felismerésemet is magammal vittem. Istennek terve volt azzal, hogy oda vitt engem, ugyanis nagy tévhitben éltem. Miután megláttam ezt a valódi bűnös éneket, azt éreztem, hogy nem tudok így Istenhez menni. Tisztába voltam vele, hogy én nem tudom ezeket letenni, és egy ilyen bűnös ember nem mehet így az Istenhez. Előbb valahogyan ezt le kell raknom, hiszen Isten szent és büntől tiszta és nem vagyok erre méltó. Az Úr azonban nem hagyott a tévhitben, hogy elé csak tisztán lehet járulni, hanem küldte az ő gyermekét, az egyik szolgálót. Ő volt az, aki feltette nekem azt a kérdést, hogy mégis mi tart vissza engem attól, hogy megtérjek, ha felismertem az életemben ezt az istentelen helyzetet. Az Úr kegyelme volt, hogy a bizalmas beszélgetésünk keretei között ez a vezetőnk elmondta nekem, hogy a bűneimet a magam erejéből nem tudom letenni, hogy Jézus Krisztus pont ezért jött el. Krisztus mindannyiunkért meghalt. Ő az, aki ezeket a bűnöket, amik engem is terheltek magára vette. Ez a kegyelem, ami a legnagyobb ajándék, amit kaphatunk. Nekem csak kérem kell őt, hogy legyen ő az első az életemben, az életem Ura. Aznap este Krisztus kezébe tettem az életem. Többé már nem céltalan az életem, hiszen akármi is történjen, tudom, hogy kihez tartozom, és hogy hová készülök.

